

Per MartaF el dj., 04/12/2025 - 08:00

Trenta anys més tard, el fantasma de la grip porcina ha tornat a casa nostra. Afortunadament, no afecta les persones, tot i que és altament contagiosa entre porcs senglars i porcs domèstics i per això el brot de pesta porcina africana que s'ha detectat a l'entorn de la serra de Collserola no ens pot deixar indiferents. Sabies que una tercera part de les exportacions del sector porcí català, que encapçala l'exportació agroalimentària, estan actualment bloquejades per culpa d'aquesta amenaça? En un món dominat pel pes de l'economia, es fa inevitable parlar de conseqüències econòmiques incalculables.

Personalment, em sobta molt la resposta amb què hem acollit aquesta notícia. El Govern català ha clausurat el parc de Collserola i ha implantat restriccions en un reguitzell de municipis que limiten amb la zona afectada on s'han trobat els senglars morts, a més de crear un segon cinturó de seguretat per reduir-hi al màxim la interferència humana. Una alarma sanitària com aquesta demana una resposta ciutadana exemplar però, malgrat tots els indicadors barrant-ne el pas, desenes de persones –potser més i tot– s'han saltat totes les restriccions i han entrat al parc de Collserola com si res no hagués passat per anar-hi a córrer, a passejar, amb bicicleta o, simplement, a treure-hi el nas. Preguntem-nos, també, si aquesta irresponsabilitat no és la mateixa quan no complim les nostres obligacions ciutadanes de llençar les escombraries correctament, reciclant les deixalles i fent-ho a dins dels contenidors corresponents. La manca de civisme és darrere dels problemes actuals dels nostres pobles i de les nostres ciutats perquè el futur només es construeix des de la responsabilitat i des del compromís; amb l'esperança a què ens crida el temps d'Advent.

Ara que estem immersos en aquest temps d'espera i de pregària, no ens deixem vèncer per la fressa empipadora del mal que ens sedueix amb paraules verinoses que ens tempten a traspasar límits, com els de Collserola. I fem que el mal no tingui mai l'última paraula, que la temptació dels altres no sigui la nostra perquè la lluita pel bé ens exigeix constància, fermesa, esperit de servei. És molt fàcil deixar-se arrossegar per l'espiral de la ignorància, de la desídia, de la negació, però Déu no vol col·laboradors muts sinó actius en l'esperança com a força transformadora que ens inspire per tenir cura de la nostra estimada Terra que tots compartim. Aquest és l'autèntic regal que hi ha darrere de cadascuna de les finestres del teu calendari d'Advent.

(Imatge: Marta Finazzi)
